

Toplum ve Hekim Yayın Kurulu'ndan

Bilindiği gibi Uluslararası Çalışma Örgütü(ILO), 3 Şubat 2000 tarihinde 8 devletin onayladığı, 182 sayılı "Çocukların Çalışmasının En Kötü Biçimlerinin Kaldırılması ve Yasaklanması" Sözleşmesi'ni yayımladı. Aynı örgütün saptamalarına göre, günümüzde, dünyada 5-17 yaş arasında 246 milyon çocuk çalışıyor. Yetmişüç milyonu 10 yaş altında olmak üzere, toplam 171 milyon çocuk madenler, kimyasal maddelerin haşere ilaçlarının kullanıldığı tarım işleri ile tehlikeli makinelerin kullanıldığı işlerde, 1.8 milyonu da fuhuş ve pornografi alanında çalışıyor.

Birleşmiş Milletler'in diğer bir kuruluşu olan Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu(UNICEF) da sanırsız bu verilerin de etkisiyle, her yıl hazırladığı Dünya Çocuklarının Durumu Raporunun 2006 yılı konusunu "Dışlanan ve Görünmeyen" başlığı altında, çalışan çocuklara ayırmış. Ve sorunun çözümü ile ilgili tezini de yine İLO'dan aldığı veriler ışığında MALİYET-GELİR hesabına dayandırmış.

Raporda, 2000-2020 döneminde çocuk işçiliğini ortadan kaldırmanın toplam ekonomik maliyetinin 760 milyar ABD doları olduğu sunuluyor. Ancak hemen altında bu sonuca ulaşmanın, toplam getirisinin 5 106.4 milyar ABD doları, net ekonomik getirisinin 4 346.1 milyar ABD doları, son olarak da net finansal getirisinin 4 132.5 milyar ABD doları olduğu belirtiliyor.

BM'nin bu iki kurumu, oyun oynaması, şeker-çukulata yemesi, okul sıralarında öğrenmesi gereken küçük bedenlerin çalıştırıldığını değil de çalıştığını belirterek, çocuk işçiliğinin bütünüyle yasaklanmasını ve ortadan kaldırılmasını değil de yalnızca en kötü biçimlerinin kaldırılmasını talep ederek, çocuk işçiliğini ortadan kaldırmayı insani değil de "net finansal getirisi(net kar)" üzerinden gerekçelendirerek bizi "gerçek"le yüzleştiriyor. Yeryüzündeki 6.5 milyarın insanlığını ABD dolarına, paraya sıkıştırdığını, sıkıştırılmak istendiğini belgeliyor.

Irak işgali sürerken, insanlar ülkelerini işgalci ve işbirlikçilerine karşı savunurken, özgürlükleri ve bağımsızlıkları adına ölümü göze alıyorlar. Binlerce insan; bebek-çocuk, kadın-erkek, yaşlı-genç ayrımı olmadan topla, tüfikle, bulaşıcı hastalıkla ya da açlıkla ölüme mahkum edildiler. İnfazlarına direnirken, komşuları Türkiye'deki patronlar, medyadaki kalemler ve temsilcileri hükümet üzerinden Irak'ta işgalci olmamayı 3 yılı aşkın bir süredir 'kaçırılmış fırsat' olarak değerlendiriyor ve bunun propagandasını yapıyor, yaptırıyorlar. Ülkeyi layık-anti layık tartışmalarıyla bir sis bulutunun içine sokmaya çalışırken bir yandan da Türk-Kürt çatışmasını('Türkler Kürtlerin evlerini basmıyor'muş), milliyetçiliği körüklüyorlar. Yayıncılaşan bu sis bulutunun altında Irak'ta yapamadıklarını yapıp, emperyalist hedeflerini gerçekleştirebilmede bir adım olarak askerleri Lübnan'a gönderdiler.

Ülke içinde işsizlik ve yoksulluk resmi rakamlara göre bile tarihinin en üst seviyesine çıkmışken, holdingler bilançolarında 2005 yılı karlarının %500'lere ulaştığını açıklamaktan çekinmiyorlar. Zenginliklerine göre yapılan uluslararası sıralamalarda ilk sıralara giren Türkiyeli zenginlerin sayılarında belirgin bir artış olduğunu ilan ediyorlar. Çünkü, ülkede ulusal gelirin paylaşımında eşitsizlikler açıktan ölümleri yaratabilecek seviyelere ulaştı. Ama başka sofralarda istakozlar, milyar TL'lik şaraplar yenip içiliyor, yenmeyenleri de çöpe dökülüyor.

Aynaya baktığımızda baktığımız görüntümüzün bize "eskiden insanmış" dedirtmemesi için, hiç olmazsa yalnızca insan kalabilmek için direnmeye devam etmemiz gerekiyor. Küresel kapitalizmin sade "insan"a bile tahammülü yok. Yaşadığı çöküntüden kurtulabilmek için denemediği yol kalmadı. Ancak görünen o ki, bütün bu çabalar ölümünü ertelemekten başka bir işe yaramıyor. Bunu fark ettikçe de daha da azgınlaşıyor, pervasızlaşıyor. Çünkü her yeni gün bir öncesine göre ölüme daha yakın olduğunu hissettiriyor.

Tarihimizden de güç alarak, güneşin emekçilerin, yoksulların yeni yaşamı, kapitalizmin ölümü için doğacağı günü birlikte, ellerimizle yaratmayı hedeflemekten başka yolumuz var mı?

Bu sayımız için arkadaşımız Bülent Nazım Yılmaz, büyük çabalarla "İşsizlik ve Sağlık" dosyasını hazırladı. İçeriğiyle hepimize zenginlik katacağını düşündüğümüz dosya yazılarının dışında, yakın bir tarihte Almanya'dan TTB'yi ziyaret eden H U Deppe'nin Avrupa'daki sağlık reformlarını ve hekimlerin durumunu değerlendiren yazısı ile DSÖ'nün birinci basamak sağlık hizmetleriyle ilgili bir çeviriyi sizlerle paylaşıyoruz.

Sizlere umudu birlikte üretme isteğimizi bir kez daha iletiyoruz. Sevgi ve dostlukla...